

Nyhedsbrev 59, oktober 21

Kære fredsvagt-venner og støtter

Alle tidligere Nyhedsbreve kan læses på http://fredsvagt.dk/om/nyhedsbrev_19,_18,etc. Fra 20 og opefter hedder linket http://fredsvagt.dk/off/dokumenter/Nyhedsbrev_20.pdf _21.pdf etc

Juli 2016 brød vi linjen så der findes ikke noget nr 38

Hvis du vil støtte os pekuniært er vores **bankkonto 6620 3735570**

FREDSBÆNKEN

Hen gennem juli måtte vi improvisere (se Nyhedsbrev 58 om bænken sammenbrud); hvor meget nødgrej ville vi ha og hvordan sku vi pakke det og sikre os mod ubehageligt natteroderi, mens bænken var kørt til Jyllinge hvor Lars – Irenes gode altmuligmand – satte den i stand i løbet af et par uger. Jeg var ikke selv forbi og besigtige forholdene, men det var åbenbart gennemtænkt såvidt jeg ku følge med på gruppe-mailen. Der undslipper mig et varmt smil ved selvforvaltningens gode opfindsomhed og ansvarlighed. (det ku kontrolmyndighederne lære noget af)

Søndag 18. juli – den dag vi ser på billederne ovenfor – skrev Jessie en lille rapport:

Kære Fredsere.

I fredags mistede vi regnslaget og kæde+lås. Det sidste blev heldigvis fundet igen, men Angelika måtte ofre et af sine lagner til et nyt dækken!

I dag har et kraftigt vindstød så lagt fredsflaget ned med et brag, så den ene stang sagde knæk!

Øv - nu gider jeg ikke flere uheld.

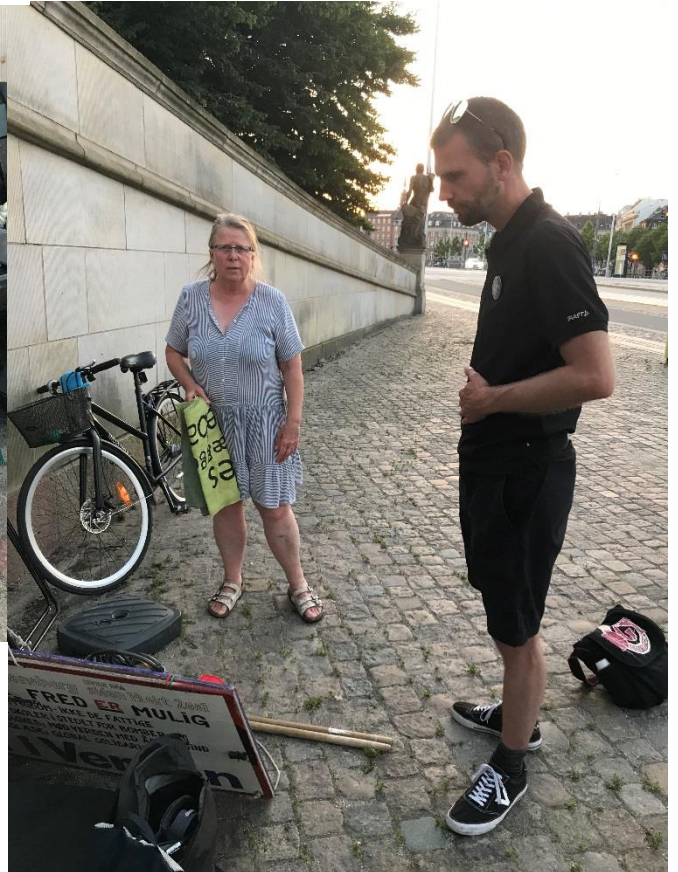
Trods vores fredsvagt nu er i mini-format, så får den megen opmærksomhed.

Folk feriehygger og har god tid.

Fredskram fra Jessie.

Vi ser at der er taget opstilling ovre på hjørnet ved Børsens rampe. Der er der osse skygge for den vedvarende hede-bølgesommer. Klapstolen var sæføli en af nødgrejets nødvendigheder. Bemærkningen om regnslaget afstedkom endnu en løsning hvor Angelika altså ofrede et lagen. Og hun og Jessie syede online, siddende på bænken.

Og Angelika og Ulrik ser på de kaotiske tilstande med behørig alvor:

Kaos er undgåeligt, men samarbejdet dæmper det og vi klarer den :-)

Jeres gamle tilbagetrukne mentor glæder sig.

Dagen efter Jessies søndag kom vor trofaste gæst og forhenværende fredsvagt; Michael Røgen, forbi.

Denne dag valgte den ansvarlige fredsvagt; Kristian, at opstille helt henne foran kommunal-bænken. (han glemte helt i den fulde aktivitet med Michael og det hele, at skrive i vagtbogen :-)

Tror det var Ulrik der først oplyste om at der nu var låst en cykel fast til bænken lige der hvor vi skal være. Pock!, men det viste sig at den var låst på en måde så den ku løftes over til den modsatte side. LOL FredsVagten slår til igen :-)

Kristian roste selv samme dag sammenpakningen som jeg, som nævnt, desværre ikke så selv (Juli hedebløgen var fyldt med børn og børnebørn m.fl. der ville i vores pool hjemme i haven)

En uges tid senere var FredsBænken på banen igen. Kristian roser på mailen:

Sikken imponerende istandsat fredsbænk. Mange lækre detaljer ud over den nødvendige reparation.

Og det er sandt, den er blevet bedre end før... flagholderne er flyttet væk fra dørene fx

DEN STORE VERDEN

Midt i al denne fnidder med nødvagten nærmer vi os Hiroshima-dag der er så aktuel som nogensinde i disse tider hvor vores lille underdanige nation ikke vil fornægte atomvåben som det ellers er vedtaget i FN. USA vil ha A-våben, og DK gør honnør, uanset hvad Statsministeren hedder.

Irene skriver:

Kære fredsvener!

TIDTILFRED-aktivmodkrig arrangerer igen i år en lille aktion ved Søerne fra kl. 18 - 23.

Er det ok, at jeg skriver os på som medarrangør?

Vi har stormøde den 1. august, men er nødt til at beslutte nu, hvis vi er medunderskrivere, da invitationen skal ud inden.

Give gerne en hurtig tilbagemelding.

mange fredelige hilsner

Det var der nok konsensus omkring, og igen i år flød de smukke lys rundt nedenfor Dr. Ingrids Bro; den lille flamme vi holder i live midt i den massive ligegyldighed. Den lille flamme... hvor vi altså igen må indrømme at vi har ikke længere på FredsVagten en fysisk flamme – vores Håbets Ild. Ved rotunden i 'gamle dage' var den beskyttet mod forbigående fødder, men nu er vi på den åbne plads og har ikke kunnet finde et trygt sted at stille den.

Den er nævnt i de 7 punkter der er vores 'grundlov'... det er principielt noget skidt. Måske skal vi lave en grundlovsændring (?)

Nå, det var den store verden; hvad sker der derude. Jo tropperne trækkes ud af Afghanistan. USA og deres medløbere har tabt striden om afghanernes kollektive sjæl. Naturligvis er der mange der opponerer mod den sjæl som nu igen skal fortolkes af Taleban. Synd for dem – det er jeg enig i, men som jeg sagde allerede for snart 20 år siden; Fred er den første forudsætning for at samfundet kan glide tilbage til en hverdaglig konsensus og begynde at fungere igen under de nye rammer. Og i hverdagen findes trygheden ved at forstå de sociale mekanismer. Heraf skal udviklingen opstå.

Er der snart mere terrorkrig tilbage? Hvordan står det til i Mali medio august(?) og Iran.

Nu handler det pt ikke så meget om krigene mere, men om retrætens illusionskunst.

Dog medierne er måske ved at forstå at krigsdeltagelsen var/er en tabersag. Så de hælder på fx her, viderebragt os af Kristian 28.juli og viderebragt med Seidelins tilladelse

ARTIKLEN

Efter nederlagene skrider vi fra det hele

En epoke er slut. Vi forstår ikke de samfund, vi ville befri. Befrierne fremstod som besætttere.

SIGNATUR

MICHAEL SEIDELIN

Den amerikanske politolog Francis Fukuyamas kontroversielle bog fra 1992 med titlen 'The End of History and the Last Man' var en hyldest til det vestlige liberale demokrati, som havde besejret kommunismen. Han betegnede demokratiet i amerikansk og vesteuropæisk version som en model for resten af verden, som efter indførelsen af den ville leve trygt og godt.

Det var – stort set – det gennemgående tema i Francis Fukuyamas bog. Snart 30 år efter kan vi konstatere, at det ikke kom til at holde stik.

Historien gav snarere den dengang så udsældte professor Samuel Huntington med teorien om 'the clash of civilisations' ret.

Vi får syn for sagen i disse dage, hvor de islamistiske talebanere gør klar til at rykke ind i regeringskontorerne i Kabul, mens de sidste amerikanske soldater forlader den store Bagram-base uden for den afghanske hovedstad.

Men helt naiv og forblændet af troen på Vestens mission som en civiliserende kraft var Francis Fukuyama ikke. I en interessant kommentar i det franske magasin Le Point minder diplomaten Gérard Araud, der var fransk ambassadør i Washington i 2014-19, om Francis Fukuyamas egne forbehold.

DEN AMERIKANSKE professor forudså faktisk en sporadisk modstand mod den vestlige model i lande, hvor Vesten forsøgte at indføre den.

Gérard Araud nævner Afghanistan, Irak og Mali, som vestlige lande med militær magt har forsøgt at befri for islamistiske kræfter knyttet til regulære terrorbevægelser som i Afghanistan og Mali.

I Irak handlede det – officielt – om at fjerne en diktator, som undertrykte sin egen befolkning (hvilket Vestens venner i Egypten, Saudi-Arabien, Emiraterne osv. gør den dag i dag), og som udgjorde en fare mod stabiliteten i det olierige Mellemøsten.

Den amerikanske tilbagetrækning falder sammen med den franske præsidents, Emmanuel Macrons, meddelelse om, at den franske operation Barkhane med 5.500 mand bliver neddroset og erstattet af en mobil styrke med blandt dansk deltagelse, hvis opgave bliver at rette punktvis angreb mod de lokale oprørsgrupper og terrorister.

I Irak nægter selv de politiske kræfter, som USA har bragt til magten, reelt at samarbejde med amerikanerne, i erkendelse af at en åbenlys alliance med USA er politisk selvmord i et land, hvor hovedparten af befolkningen hader 'befrielse'.

DET ER AL ære værd at ville udbrede universelle værdier som menneskerettigheder, respekt for kvinder og minoriteter, at bygge skoler og fremme den almene sundhedstilstand.

Problemet er, at det alle tre steder skete uden konsultationer med den lokale befolkning. »Men vi havde en dialog med regeringen«, lyder det fra amerikanere og franskmænd om situationen i Afghanistan, Mali og Irak.

Ja. Men i Afghanistan bestod regeringen af personligheder, som blev fløjet ind i landet uden den ringeste legitimitet og med et mildt sagt begrænset kendskab til det land og den befolkning, de skulle repræsentere.

Billedet var stort set det samme i Irak. Det bliver ikke bedre, at disse marionetter jævnligt bliver beskyldt for korruption og inkompetence.

I Mali var lederne – som på stribe falder som ofre for kup – kendt for deres tætte forbindelser til Frankrig. Resultatet er helt som forventet. En af årsagerne til den franske neddrogning af engagementet er den voksende anti-franske stemning i landet. De såkaldte befriere bliver opfattet som gode gammeldags kolonister.

DEN MILITÆRE indsats i Afghanistan og Mali har formået at holde terrorister, islamister og andre på afstand af de største byer. Men heller ikke mere. Erfaringerne viser, at uden opbakning fra den lokale befolkning er militære interventioner af de typer, vi har set i Vietnam, Afghanistan og Mali, dømt til at mislykkes. Vi har ikke forstået kompleksiteten i disse samfund, hvor stammelojalitet og respekten for hierarkier kan veje tungere end rationelle politiske overvejelser.

Derfor er forsøg på at indføre et liberalt demokrati i lande uden en demokratisk tradition, uden en fri presse, uden organiserede partier og uden en fælles national identitet, som hverken er til stede i Afghanistan, Irak eller Mali, dømt til at mislykkes.

Det værste i hele denne historie er, at vi bare skrider, når det er gået galt, og overlader afghanere, kurdere i Irak og demokrater i Mali til deres egen skæbne.

Og topmålet er, at vi efter vores egen fiasko end ikke er i stand til tage de afghanere og irakere, som hjalp os, med ud.

Jamen jamen – vi har jo vidst det fra starten, og vi vil stadig vide det i fremtiden. For de vil forsøge igen og igen... hvor fanden er den skovl vi skal ha under dem???

Der sker så meget derude i den store verden. Nogen er det synd for, andre har det godt – det regner så floder skyller byer med sig her midt i det fredelige Vesteuropa.

Coronaen pipper stadig selvom der er slækket på kravene. Og mundbind er her medio august stadig en regel når man står op og går i toget. Når man sidder ned må man ta det af. Hele den Covid-historie kalder min kone for 'krig', og hun er ikke konspiratoriker lissom mig: der begynder at komme flere udsagn om bivirkninger ved vaccinerne.

FREDSBÆNKEN

27. juli var den altså tilbage i renoveret stand, med fine nye detaljer, som fx dette at benene låses til undersiden af siddepladen med magneter så vi slipper for den lange elastik.

Det her er jo klart mere elegant.

Og at flytte flagholderne væk fra dørene... helt oplagt en god idé.

Så nu kører FredsVagten igen på den øde plads. Må vi tro på en vis respekt inde fra Borgens personale; at vi osse rundede problemet med den renoverede plads uden rotunde og gemmesteder til grejet.

Et nyt tag der rager ud over siderne, måske løser det problemet med indtrængende vand. Og en ny bundplade... kun Lars ved hvordan han har styrket bruddet ;-)

Vi takker for det fine arbejde og omkostningerne løb kun op i godt 1.300

Og der begynder at komme opslag igen på vor fornyede opslagstavle.

Nu er det medio august og jeg ved stadig ikke meget om Den Store Verden.

Jeg søger freden, og for mig findes den i at passe mine nære omgivelser; hverdagens gøremål i kærligheden til min kone og vores børn og børnebørn <3 <3

Uhh det evige dilemma, thi kærligheden kræver jo osse at sikre deres fremtid.

VAGTBOG

Jeg springer lidt i det og bladrer tilbage i vagtbogen til dengang vi ikke havde bænken, bare for stemningens skyld.

Mens Ulrik passede vagten tog altså en del gamle vagter til Jessies fest ude i bakkedraget ved Ganløse (se Nyhedsbrev 58 side 5) En dejlig fest hvor det var skyet men lunt og vi var kun udendørs, og det hører jo osse med til freden. Vi sang en masse ud på natten.

Og hedeølgen fortsatte, så Doris valgte osse at sætte sig på kommunalbænken i skyggen af Børsens rampe. Og i øvrigt rose 'geniale Irene' for det bænkeløse arrangement.

ugedag:

FredsVagten ved Christiansborg

Vagtskifte

Dato: 10/7-2021

Dag nr. 7205

Tidspunkt	Navn:
13-15	Ulrik

Noter, tegninger og andre tanker

Står ned i stønger.

Sygeplejerskerne og andre demonstrerer for ligestilling i højt humør til kampråb og akkompagneret af Balkan-musik trods vejret. Ingen blæst, så fredstagerne hænger slapt ned på hvad der virker til at blive en rolig lørdag eftermiddag. Regnen stiller af men kan bryde ud igen.

ugedag:

FredsVagten ved Christiansborg

Vagtskifte

Dato: 13/7-21

Dag nr. 7208

Tidspunkt	Navn:
13.3-15.30	Dono

Noter, tegninger og andre tanker

Få, men denne version af FredsVagten --- åbning + lukning, må sikkert også at blive rutine. Geniale Irene! Så jeg sidder nok så roligt her ved Årskedet. Harde tank at gå op til Christian IV, men der skæles solen og jeg er bedt hjert med skygge. En ældre mand har sat sig på banken længere væk. Nu skal jeg se om han er modtaget for fredssnak.

intermezzo

BREAKING NEWS

17. august – Flugten fra Kabul

Kaossener der minder om de sidste dages panik i Vietnam i 1975; store helikoptere på ambassadens tag. Folk der desperate prøver at komme ud af landet. Og i andedammen har der været en kritisk debat om hvorvidt DK ville bringe sine lokale medarbejdere med i sikkerhed, fx tolkene. Tænk hvor ussel at svigte dem og overlade dem til talebanernes retsopgør. Og et retsopgør kan det jo kaldes qua det forhold at disse afghanere er landsforrædere idet de har samarbejdet med besættelsesmagterne. Huhh ha husk det er sejrherrene der skriver historien.

Nu er der to forhold; Hvordan vil Taleban regere? Sharia ja!, men den skal jo osse fortolkes ind i traditioner. Naturligvis vil der være et stort had der vil afstedkomme mange 'hellige' overgreb, men som jeg sagde allerede i 2001 hvor Taleban faktisk havde vundet den borgerkrig der fulgte efter Sovjetunionens forsøg på at transformere Afghanistan i 80'erne: FRED er den første forudsætning for etablering af en ny samfundsorden, hvor vaner og traditioner igen falder på plads, og hvor volden træder i baggrunden når hadet er brændt ud.

Vi ku ikke redde dem fra deres eget opgør, vi opnåede kun at forlænge smerten i endnu 20 år med vores krigsbevarende styrker.

Nu venter opgøret igen. Alle disse unge mænd med sorte skæg og store guns der gruppefotograferes i præsidentkontoret efter at 'Quisling' er flygtet – han har en helikopter til formålet... ærefuld retræte som sædvanlig for falske ledere.

Det andet forhold jeg tænker; hvordan vil USA reagere på dette eklatante nederlag. De er jo en kolos på lerfodder... eller skal vi korrekt sige krigsfodder. Deres samfund er under nedbrydning; krigsmaskinen er alt for kostbar og overload-kulturen ødelægger menneskene mentalt og fysisk.

Og som et lille sidespørgsmål; hvordan vil røvslikkernationen Danmark reagere.

Hvordan vil alle de lemlæstede og døde soldater reagere. En falsk krig baseret på en uopklaret forbrydelse. Dette sidste nægter de stadig, selv om løgner sniger sig ind på løgnerne.

Hvordan vil vi alle reagere?

Min umiddelbare reaktion når jeg læser de fromme tekster skrevet af nyvaskede hænder, er at jeg ophober en masse suk der trænger sig på og vil ud.

Men lad os da håbe på at dette nederlag vil stække og måske endda brække Imperiets vinger.

Jeg skal ikke undlade at nævne at jeg som vesterlænding naturligvis føler med dem der havde fundet personlig frihed i de vestlige værdier og som nu må konfrontere burkaen, og måske komme i genopdragelseslejr. Meget lidt sjovt for dem.

I Andedammen er der et naturligt forslag om at nedsætte en Afghanistan-kommission. Halleluja, vi husker hvordan det gik med Irak-kommissionen som Løkke skød ned da han kom til roret i 2015 og Frederiksen ville alligevel ikke genoptage den.

Så lad os se hvad det blir til.

Dette er min umiddelbare respons, mens jeg tænker om min telefon mon snart ringer med en journalist der vil høre lidt til FredsVagten's vision nu hvor nederlaget er i hus.

Ja faktisk ringede DR i dag 17. august og snakkede om et debatprogram og ville høre om jeg på nogen måde ville være med. Det bekræftede jeg og har efterfølgende sendt ham en sms om at jeg vil være i panel hvis jeg skal deltage. 3 paneler hvor et af dem er meningsdannere. Og i koncertsalen med publikum der kan stille spørgsmål. Det var det oplæg jeg fik præsenteret.

Vi får se... næh hørte aldrig noget siden.

ÅLBORG

1. og 2. september holdt våbenindustrien messe på et stort hotel i Ålborg. Her var en delegation fra FredsVagten mødt frem til protestdemo foran hotellet og foredrag nede i byen på Hovedbiblioteket, arrangeret delvis af Ålborg Fredsgruppe og delvis af FredsMinisterium der drives fra Århus. Jessie, Inge, Doris og mig. Inge skrev efterfølgende at vi var som familie, som vi boede i Jessies datter Signes kolonihavehus og fulgtes rundt og fik nye venner i aktionerne. Og vi var jo velsignet med det smukkeste sensommervejr.

Vi havde selskab af Exstinction Rebellion. Dejligt med unge kræfter for sagen: DYT FOR FRED. Og der var laange bilkøer i myldretiden, de sneglede sig ind ad Hobrovej. Og vi jublede når der blev dyttet.

Og der var lidt kontrovers med politiet fordi de unge 'lømler' havde tegnet med kridt på en lodret flade. Men alt i alt var det gode dage i godt selskab.

Jeg må dog indrømme at jeg snød fra foredragene i salen på biblo. Gik i stedet en tur i byen hvor jeg ikke har været før, i det sommervarme solskin.

I må undskylde, men jeg har ikke behov for at høre nogen udlægge nye eller gamle vinkler – whatever – på emner jeg kender i forvejen. Jeg kikker ned i salen fra trappen og ser at publikum til foredraget kun er os selv – det er ikke noget offentligt tilløbsstykke (selvom det er gratis!) Udenfor stråler sommeren nede ved 'flodens' promenade. Jeg overvejer om jeg er skylder nogen at være seriøs og solidarisk, men beslutter at den store fred har bedre af at jeg har fred med mig selv. Så det blir kajen og en høkerbajer på en bænk, hvor jeg blir spottet af fredskammeraterne. 'Københavnerturist'!, blev der sagt med et smil og alt var fint. Fælles aftensmad i Huset; vegetarisk fisk. Okay – smagte virkelig som fisk, var dog aubergine. Lækkert.

FLAGDAG SØNDAG 5. SEPTEMBER 2021 DAG 7262

Det var lidt spændende hvordan det ville spænde af i år, efter Afghanistan-nederlaget.

Vi stillede op som vi plejer med flagallé, og soldater, med alle deres medaljer, gik forbi.

Og officerer med endnu flere. Jeg sagde: GÅ HJEM!, I HAR TABT, GÅ HJEM.

Det syntes Jessie ikke om, og sagde at hvis jeg fortsatte med det ville hun gå. Okay så lod jeg være, ikke enig men uden hard feelings. Og så mobbede jeg kun udenfor vagtens hørevidde. Fx ovre på Christiansborg-siden af kanalen

Jeg var fremme og trak bænken over allerede kl 11 hvor alt ellers var øde. Lidt over 12 kom fredsfolk og flag og stænger, så vi ku præsentere vor modstand mod deres camouflagemønstre og -farver. Og igen i år var vejret med os: vi havde sol mens paraden havde skygge.

Vi hyggede og sang. Kristian kom med guitar. Og det var en hyggelig eftermiddag i fredens solbeskinnede navn. Når jeg ikke måtte sige noget til de medaljebærende så valgte jeg i stedet at skjule mit ansigt, som man skal når man møder trolden/heksen i skoven i de gamle folkeeventyr

Vi har jo retten til at synge siden marts 2018 hvor jeg fik ret i min klage af november 2016 (se https://fredsvagt.dk/off/dokumenter/Nyhedsbrev_40.pdf side 2)

Ulrik påtog sig at køre Bænken på plads:

søn. 5. sep. kl. 17.41

Hej Alle.

Da jeg efter Flagdag prøvede at sætte Fredsbænken tilbage på sin vante plads, havde en grøn cykel overtaget pladsen og låst fast på en måde, der hindrede samme procedure som den sidste gamle rustbunke, der indtog pladsen, da bænken var til reparation.

Så jeg løftede denne, som btw stadig er låst fast mellem de to bænke bag busstoppet ved Børsen, oven på bænken og prøvede at sætte Fredsbænken mellem bænkerne. Dette stykke er dog for smalt, så jeg har nu låst den fast på den anden bænk

Ikke overraskende er det sandsynligvis militæret og veteranerne, som står bag. Hvis jeg ikke mente dette før, var den flok på ti, som skadefro stod og morede sig over mine cykelløft og blev koldt tavse, da jeg ønskede dem en god dag, en god ledetråd.

På den positive side slipper vi nu for at vende Fredsbænken rundt, når vi kører den over på Slotspladsen, men til gengæld skal den nu bakkes ind på en kejtet måde.

God Flagdag til jer! 🇩🇰

mvh, Ulrik 🙌

Nu var det jo flagdag, en national hyldest til Danmarks Udsendte. Flagning på Kastellet med Kronprinsen og hans Mary – jeg har et billede som jeg ikke kan vise qua copyright; den mandige prins i den smukke ordensbehængte uniform, og hans ædle Askepot, nedlægger krans. Hæder deles ud og alle spiller deres roller. Ingen Klods Hans, intet barn bryder ind og afslører løjerne. FredsVagtsens syl er ikke stor nok, vores megafon er for svag.

Så er der bedre gehør for typer som den lærde Peter Viggo Jakobsen der TALER I DAG TIL VETERANERNE PÅ HOLSTEBRO KASERNE (søndag 5. sep.)

under overskriften: **Det er Afghanistan-debatten, der er meningsløs. Ikke de udsendtes indsats.**

Og undervejs i hans tale finder vi dette:

Hvad angår motivationen for at lade sig udsende, viser forskningen og de utallige samtaler, jeg har haft med veteraner siden 1990'erne, at udsendte motiveres af flere forskellige faktorer. Den igangværende Afghanistan-diskussion fokuserer kun på, at det ikke lykkedes at skabe varige forbedringer i afghanernes liv.

Det handlede imidlertid om mere end det for de udsendte. (*min fremhævelse*) De udsendte var også drevet af ønsket om at afprøve deres militære færdigheder, af kammeratskabet og fællesskabsfølelsen, der kendetegner effektive militære enheder, og af oplevelsestrang.

Det er næsten så man kan mistænke ham for at være muldvarp. Ellers er det for dumt at erklære at missionerne i Afghanistan for retfærdiggjort af unge danskeres lyster.

Men sådan en type er [professor](#) og pr definition ekspert. Wow, vi løgnere elsker den slags apologeter.

Og nu vi er ved løgnene: hvem er de egentlig de unge voldelige mænd i sort; dem vi frejdigt kalder terrorister. Kan det tænkes at de lader sig kalde af en fortolkning af Islam som byder dem at rejse sig fra århundreders dominans af de kristne.

Og det eneste kulturimperialismen ikke råder over er Islam. Derfor kan deres frustrationer samles under månens segl og Muhammeds lære, og Allahs ord som er uberørt af mennesketanker da de blev nedfældet: Sharia, fremtidens lov, når de dekadente demokratier er brudt sammen af indre dødvægt og overload. Jeg er enig i kulturkritikken af sharias middelalderlige menneskesyn, men der er en mulighed for at begrænse menneskehedens overbelastning af naturgrundlaget.

SKAL FREDSVAGTEN LUKKE

Jeg rejste spørgsmålet igen nu hvor krigen var officielt slut.

Inge følte efter i sin mave og vil nødig undvære dette lille frirum for den ophobede harme over krigenes dumheder. Og som nævnt i Ålborg er vi næsten som familie for hinanden, så nære vi har været i snart 20 år nogen af os.

Men det var jo lige det at krigen var slut, men så skrev jeg til beroligelse for de oprørte kadrer:

kære Inge et al
9. september

de mavefornemmelser.

Jeg kan jo osse mærke at jeg blir ked af det ved den svækkelse af vores freds'familie' som en lukning vil afstedkomme. Selvom vi kan da blive ved med at holde stormøder... men vi har jo bare ikke lisså meget at holde dem om... selvom vi stadig har en lille fond til gode formål.

Jo det gør mig tankefuld helt ned i maven.

Og derfor er jeg egentlig enig i at vi fortsætter, så længe der er krig, fordi... Danmark har ikke sagt undskyld, men fastholder det stadig mere hult absurde hyldestshow - som vi jo så det i søndags. Jo sandelig, Tomme Tønder Buldrer Mest.

Og så er da krigen ikke færdig på det mentale plan... det kan jeg sagtens stå inde for.

Men det kræver en skarp og klar PM som redaktionerne kan forstå, om hvorfor vi fortsætter efter vi har 'vundet'

Thi den væsentligste følelse jeg havde for at stoppe, var en følelse af seriøsitet. Når Terrorkrigen var slut sku vi jo ret beset gå hjem, syntes jeg, som jo formulerede ideologien i sin tid.

Det andet forhold er jo vores ungdommelige alder. Onkel Le indhenter os alle en dag, men lad os nu se til vort nye energiboost... måske der er basis for en revidering af Grundloven af 3. august 2002

Dette er nok min indstilling indtil videre.

Og så konfirmerer vi Fredsvagtens uimodståelige beståen 3. oktober... ikke sandt :-)

Som eksempel på den propaganda nationen skal fedtes ind i her hvor den militære metode har lidt nederlag, skriver en Ulla Holm et lærd ph.d.'et indlæg under overskriften:

Vi har brug for krig, blod og selvopofrelse Det er godt flere og flere melder sig som soldater.

Et romantisk indlæg forklædt som forskning, om hvordan krigene er en nødvendighed. De kitter nationen sammen.

Jeg skimmer det kun, men alligevel råber det til mig at hun overhovedet ikke forholder sig til våbenindustriens lobbyisme: krigene som profit.

Og Statsministeren skriver en kronik i Politiken hvor hendes spindoktorer har vredet løgn om til sandhed. Jo vi har alligevel vundet en moralsk sejr fordi vi VILLE gøre en positiv forskel i verden. Noget i den dur. Og det virker – de er dygtige spindoktorerne. De skaber en *fake reality*. Man skal være bevidst om det for at se det. De fleste flyder med strømmen. Fake Reality..? og hva så,... så jo, så er krigen stadig levende som ideal. Ingen undskyldning til dem der måtte lægge land og liv til.

ARBEJDERMUSEET

21. september – på FN's fredsdag, hvor vi før har været ude og sejle havnerundfart, havde vi sat hinanden i stævne i Rømersgade kl 11 for at sammen bese hvad museet havde fået ud af vores grej.

Hmm, sæføli havde vi fået en plads, men der var klaget over, fra vore rækker, at vores lille stand ikke var forsynet med et fredsflag. Så konspirerede Benjamin og jeg om sagen og spurgte den unge mand i skranken om det var ok(?) Han sagde undskyldende at det havde han ikke kasket til at afgøre. Så bare glem det!, du ved ingenting!, sagde jeg til hans ryg mens jeg nuppede et af vores medbragte flag for at bringe det nedenunder til supplement på vores stand. Benjamin havde nogle elastikker og så sad det der :-D #Aktivisme !!

Efter museet havde vi sat os i stævne at deltage i tirsdagssangen ude ved Lærkesletten, og vi ville gå derud.

Desværre kom regnen, men heldigvis endnu inden vi havde forladt museet, så vi indkøbte lidt engangs-regnslag.

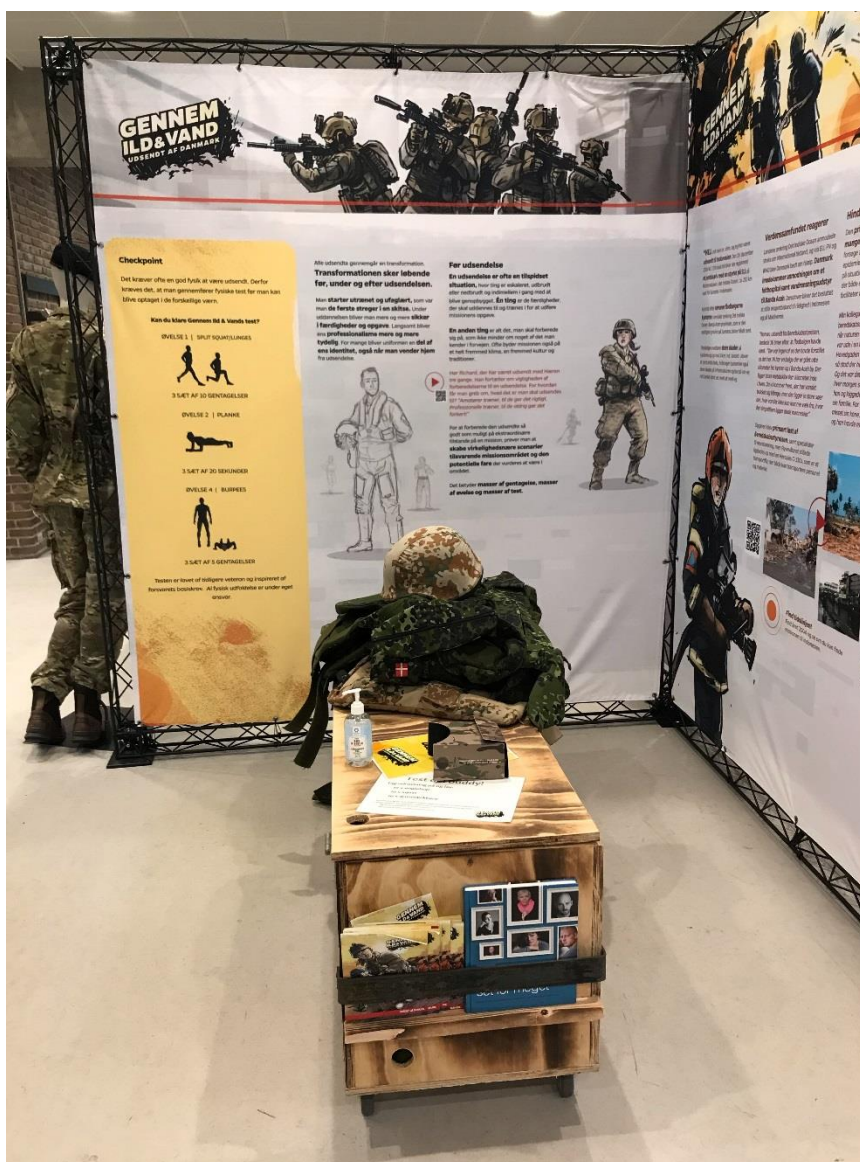
Vi spiste under nogle parasoller udenfor Islands Brygge Kulturhus. Irene diskede op med en omfattende og lækker vegetar-menu. Overdådigt. Desværre var en porcelænsskål knækket i transporten så der var knaseskår i den udsøgt lækre kombination af ost og røget laks – øv.

Her hyggede vi os måske lige lidt for længe og måtte ta bus/metro det sidste stykke for at være ude ved porten ved det nedlagte vandrerhjem kl 16

SOLDATERUDSTILLING

Mens vi hygger os og fastholder anstændigheden så rumler krigens propaganda videre. Nogen så dette på sit lokale bibliotek... husker ikke hvem det var

Jeg googled lidt på overskriften og frem kom dette link: <https://www.udsendtafdanmark.dk/danmarksturne/>

Det er altså en vandrestilling som tilbydes biblioteker mm

Militær militær militær... militær igen og igen.

Jeg har ikke selv set udstillingen, så jeg kan ikke sige hvordan argumenterne for/imod soldatervejen/-karrieren er vægtede.

Men man aner nok at det er reklame, Spændende for unge – især mænd/drenge der tiltrækkes af det seje; spændende, udfordrende.

Jeg kan ikke lige se hvilke fonde og foreninger de er støttet af, men det ser ikke ganske billigt og hjemmelavet ud, så der er nok en del penge indblandet. Hvem støtter den slags? Er det konspiratorisk at tænke at krigsindustrien ku ha en finger med i spillet.

FREMTIDEN

Der er altså konsensus om at vi fortsætter endnu et år eller hvorlænge(?) da krigene stadig huserer mentalt... og vel i et vist omfang osse stadig fysisk. Er der et kontingent i Mali (?) hvor det er Frankrig vi hjælper med at holde et korrump udemokratisk regime i live mod Islamisk Stat eller hvad det nu hedder i Vestafrika , og er der ikke et krigsskib nede i Golfen(?)

Og vores energi til den vedvarende aktion henter vi så fra det forhold, som nævnt, at FredsVagten er en slags familie og slotspladsen et frirum til et vist emotionelt afløb. Tak for det. Det er jo blevet en livsopgave; vi har svært ved at forestille os at den ikke er mere, som et lille lys i mørket.

Så endnu en vinter går vi i møde. Og håber at Ulrik ka holde kadencen :-)

19. OKTOBER

Her ultimo september er der ikke lagt nogen konkrete planer for hvad der skal ske på dagen. Vi lægger vel noget ud på fjæsen efter stormøde 3. oktober

Jeres udsendte /Bo